

N O R M A T I V

de securitate la incendiu a parcajelor subterane pentru autoturisme, indicativ NP 127:2009

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Obiect și domeniu de aplicare

Art. 1. — Prezentul normativ stabilește principalele condiții, performanțe și niveluri de performanță minime specifice construcțiilor civile subterane destinate parcării a mai mult de 10 autoturisme, astfel încât să îndeplinească cerința esențială de calitate „securitate la incendiu”, prevăzută de Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, și de Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată.

Art. 2. — Prevederile prezentului normativ sunt obligatorii la proiectarea, realizarea și exploatarea construcțiilor parcajelor subterane noi și a instalațiilor utilitare aferente acestora, precum și la extinderea parcajelor subterane existente sau schimbarea destinației construcțiilor subterane existente în parcaje, indiferent de forma lor de proprietate.

Art. 3. — La lucrările de extindere, modernizare ori reabilitare a parcajelor subterane existente sau la schimbarea destinației construcțiilor subterane existente în parcaje pentru autoturisme, atunci când în mod justificat nu pot fi îndeplinite unele prevederi ale prezentei reglementări, prin proiect se vor asigura măsuri alternative de securitate la incendiu, potrivit prevederilor reglementărilor tehnice aplicabile.

Art. 4. — Parcajele subterane existente în exploatare sau în curs de execuție la data intrării în vigoare a prezentului normativ nu necesită punerea de acord cu prevederile acestuia dacă respectă reglementările tehnice aplicabile la data realizării lor.

Art. 5. — Pentru îndeplinirea cerinței esențiale de calitate „securitate la incendiu”, construcțiile subterane destinate parcării autoturismelor vor fi proiectate, executate și exploatare astfel încât, în cazul inițierii unui incendiu:

- a) stabilitatea elementelor portante ale construcției subterane să fie asigurată pe perioada de timp normată;
- b) posibilitățile de inițiere și propagare a focului și a fumului în interiorul construcției subterane să fie reduse;
- c) propagarea și extinderea incendiului la spațiile învecinate să fie limitate;
- d) utilizatorii să aibă prevăzute posibilități de părăsire a construcției subterane sau alte mijloace de salvare;
- e) securitatea echipelor de intervenție în caz de incendiu să fie luată în considerare.

Art. 6. — Prevederile prezentului normativ se referă la proiectarea, executarea și exploatarea parcajelor subterane pentru autoturisme și remorci ale acestora, cu sarcina totală autorizată de maximum 3.500 kg.

Art. 7. — Nu fac obiectul prezentului normativ:

- a) parcajele subterane pentru maximum 10 autoturisme;
- b) parcajele subterane destinate altor autovehicule (care nu sunt autoturisme);
- c) parcajele supraterane pentru autoturisme;
- d) garajele subterane (spații în care se realizează lucrări de întreținere și reparații ale autoturismelor);
- e) parcajele subterane în cazul cărora disponerea autoturismelor pe locurile de parcare se asigură cu sisteme de distribuție automatizate, altele decât ascensoarele sau platformele elevatoare de acces la nivelurile subterane de parcare.

Art. 8. — Prevederile prezentului normativ referitoare la exploatare sunt obligatorii și în cazul parcajelor subterane existente pentru autoturisme.

SECȚIUNEA a 2-a Terminologie

Art. 9. — În prezentul normativ se utilizează terminologia stabilită în reglementările aplicabile și următorii termeni:

- a) *activități conexe* — servicii specifice admise în parcajele subterane;
 - b) *anexe funcționale* — încăperi și spații aferente funcționării parcajului subteran;
 - c) *degajament de evacuare protejat* — orice parte a construcției subterane destinată parcării autoturismelor care îndeplinește condițiile normate de securitate la incendiu și permite evacuarea utilizatorilor (circulație orizontală, coridor, hol, rampă pentru pietoni, scară etc.);
 - d) *dispecerat de securitate la incendiu* — încăpere distinctă, separată de spațiul destinat parcării autoturismelor, cu acces ușor din exterior și echipată cu mijloace de supraveghere, control și acționare a instalațiilor de protecție împotriva incendiilor aferente parcajului, precum și cu mijloace de transmisiuni, dispozitive de alarmare și alertare în caz de incendiu;
 - e) *drencher (sprinkler deschis)* — cap de debitare a apei acționat de la distanță sau de la elemente sensibile independente de capul de debitare (cap de debitare a apei neobturat de un element termosensibil);
 - f) *nivel de parcare* — spațiul delimitat de două planșee succesive (inferior și superior);
 - g) *nivel de referință* — nivelul la care se află căile exterioare de acces la construcția parcajului subteran și care pot fi utilizate de mijloacele de salvare și de intervenție în caz de incendiu. În cazul în care parcajul subteran are mai multe accesuri exterioare carosabile situate la cote diferite, nivelul de referință este constituit de calea de acces exterioară situată cel mai jos;
 - h) *parcaj subteran* — construcție cu unul sau mai multe niveluri, dispusă sub nivelul terenului înconjurător și destinată parcării autoturismelor și remorcilor acestora. Parcajele subterane pot fi închise cu pereți perimetrali și planșee (anvelopate) sau deschise perimetral (parcări subterane puternic ventilate natural).
- Spațiile subterane de parcare compartimentate și/sau prevăzute cu pereți interiori despărțitori EI 60 constituie un singur parcaj;
- i) *parcare subterană cu sistem de distribuție automatizată* — parcare subterană în care disponerea autoturismelor pe locurile de parcare se realizează în sistem automatizat, cu utilaje speciale;
 - j) *parcare subterană puternic ventilată natural* — parcare subterană cu unul sau mai multe niveluri libere perimetral (deschise spre exterior) și care îndeplinește simultan următoarele condiții:
 - (i) pe fiecare nivel de parcare, suprafețele libere din pereții laterali deschiși spre exterior sunt amplasate pe cel puțin două fațade opuse și fiecare reprezintă minimum 50% din suprafața totală a fațadei deschise (înălțimea luată în considerare fiind distanța liberă dintre pardoseala finită și plafon);
 - (ii) distanța dintre fațadele libere opuse, deschise spre exterior, este de cel mult 75,00 m;
 - (iii) suprafețele libere perimetrice, deschise spre exterior, la fiecare nivel de parcare reprezintă cel puțin 5% din aria planșeului nivelului respectiv;

(iv) spațiul exterior deschis are aria orizontală cel puțin egală cu suma suprafețelor libere perimetrare adiacente;

k) *seminivel de parcare* — spațiu delimitat de planșee dispuse decalat la jumătate de nivel. Două seminiveluri consecutive constituie un nivel al parcajului;

l) *sprinkler* — cap de debitare a apei obturat de un element termosensibil;

m) *stabilitate la incendiu* — capacitatea globală normată a unei construcții subterane de parcare a autoturismelor de a răspunde la acțiunea unui incendiu. Nivelul de stabilitate la foc al construcției subterane destinate parcării autoturismelor este determinat de elementul său cu cea mai defavorabilă încadrare în valorile normate;

n) *unitate de trecere (flux)* — lățime de trecere a utilizatorilor (flux de evacuare), de minimum 0,60 m. Atunci când sunt necesare una sau două unități de trecere, se asigură 0,90 m (în loc de 0,60 m) și, respectiv, 1,40 m (în loc de 1,20 m). În cazul în care sunt necesare 3 sau mai multe unități de trecere (fluxuri), lățimea acestora va fi multiplă de 0,60 m;

o) *volet* — dispozitiv de închidere/deschidere cu acționare automată, rezistent la foc, montat pe tubulaturi sau ghene de evacuare a fumului și de admisie a aerului, normal închis sau deschis în poziție de așteptare.

CAPITOLUL II

Spații și încăperi cu activități și funcțiuni specifice

Art. 10. — În funcție de numărul de autoturisme posibil de parcat, parcajele subterane se clasifică în următoarele tipuri:

- P1: de la 11 la 100 de autoturisme;
- P2: între 101 și 300 de autoturisme;
- P3: între 301 și 1.000 de autoturisme;
- P4: peste 1.000 de autoturisme.

Art. 11. — În interiorul parcajelor subterane este admisă prevederea locurilor de parcare a autoturismelor și a anexelor funcționale parcajului, precum și a unor zone pentru activitățile conexe autorizate și precizate în prezentul normativ.

Art. 12. — (1) Anexele funcționale ale parcajului subteran sunt constituite din birouri de exploatare, camere de plată, de supraveghere, pentru personal, dispecerat de securitate la incendiu, post de transformare, gospodărie de apă, grup electrogen, camere de ventilare, grupuri sanitare.

(2) Anexele funcționale se amplasează în interiorul parcajului subteran, cu condiția separării și ventilării lor corespunzător prevederilor prezentului normativ.

Art. 13. — Supravegherea, întreținerea și acționarea instalațiilor de protecție împotriva incendiilor aferente parcajelor subterane pentru autoturisme se asigură:

a) de către operatorul parcajului, care răspunde de exploatarea parcajului în condiții de securitate la incendiu, la parcajele subterane tip P1 și P2;

b) din dispeceratul de securitate la incendiu, la parcajele subterane tip P3;

c) din unul sau mai multe dispecerate de securitate la incendiu, în funcție de conformarea și echiparea cu instalații de securitate la incendiu, la parcajele tip P4.

Art. 14. — (1) Serviciul de securitate la incendiu este obligatoriu la parcajele subterane, tip P3 și P4 sau cu mai mult de 4 niveluri subterane, indiferent de numărul locurilor de parcare, și se constituie din minimum două persoane pe schimb, având pregătire corespunzătoare, în funcție de mărimea și nivelul de echipare a parcajului cu instalații de protecție împotriva incendiilor, respectiv o persoană pe schimb la parcajele tip P3.

(2) Serviciul de securitate la incendiu al unui parcaj subteran se poate organiza în comun și cu alte activități specifice ale parcajului.

Art. 15. — (1) Dispeceratul de securitate la incendiu trebuie:

a) să fie dispus la primul nivel situat sub nivelul de referință al parcajului, în zona de exploatare a acestuia, cu acces ușor din exterior;

b) să fie echipat cu centrală de detectare și semnalizare a incendiilor, cu dispozitive de acționare a alarmei, a deschiderii ușilor de evacuare, a sistemelor de evacuare a fumului în caz de incendiu și instalațiilor perdelelor de drencere (sprinklere deschise), semnalizări ale instalației de detectare a scurgerilor de GPL, precum și semnalizări ale stării de funcționare a dispozitivelor de protecție și a nivelului rezervei de apă pentru stingerea incendiilor, sisteme de comunicații interioare și cu serviciile pentru situații de urgență, precum și sisteme de alarmare a utilizatorilor în caz de incendiu;

c) să fie separat de restul construcției subterane cu elemente verticale și orizontale rezistente la foc, conform prevederilor prezentului normativ.

(2) La parcajele subterane dispuse în subsolurile clădirilor supraterane, dispeceratul de securitate poate fi comun și dispus conform alin. (1) sau la parterul clădirii supraterane, potrivit cerințelor reglementărilor aplicabile.

Art. 16. — Golurile de comunicare funcțională între spațiul destinat parcării autoturismelor și anexele funcționale ale parcajului se protejează conform prevederilor prezentului normativ.

Art. 17. — (1) În cadrul parcajelor subterane pentru autoturisme proiectate cu respectarea prezentului normativ se pot prevedea zone în care sunt autorizate să se desfășoare, fără măsuri de securitate la incendiu suplimentare, dar cu respectarea prevederilor Legii nr. 10/1995, cu modificările ulterioare, și ale actelor normative specifice în vigoare, următoarele activități conexe:

- a) spălarea autoturismelor;
- b) montarea echipamentelor și accesoriilor de mici dimensiuni pentru autoturisme (ornamente, radio, geamuri);
- c) geometrie autoturisme și echilibrare de roți;
- d) recepție și livrare de autoturisme;
- e) închirieri de autoturisme și biciclete;
- f) puncte de încărcare a bateriilor autoturismelor electrice.

(2) Aria totală ocupată de activitățile conexe autorizate poate fi cel mult 5% din aria desfășurată a parcajului subteran, fără a depăși însă 600,00 m².

Art. 18. — La dispunerea activităților conexe autorizate în parcajul subteran pentru autoturisme vor fi avute în vedere următoarele:

a) operatorul care exploatează parcajul este răspunzător de asigurarea securității la incendiu;

b) este interzisă utilizarea focului deschis la efectuarea activităților conexe autorizate;

c) capacitatea de lichid inflamabil stocat sau utilizat într-o activitate conexă trebuie să fie mai mică de 5 litri;

d) dispunerea activităților conexe autorizate să nu perturbe evacuarea fumului în caz de incendiu;

e) spațiul de depozitare inclus într-o activitate conexă trebuie să fie limitat la 100,00 m², separat cu pereți rezistenți la foc minimum EI 120 și să asigure evacuarea fumului în caz de incendiu, iar golul de circulație funcțională protejat cu ușă rezistentă la foc EI 60-C;

f) densitatea sarcinii termice în spațiile de depozitare aferente activităților conexe autorizate trebuie limitată la 900 Mj/m²;

g) locurile de încărcare a bateriilor autoturismelor electrice trebuie echipate cu instalații corespunzătoare de ventilare;

h) spațiile în care se desfășoară activitățile conexe autorizate se echipează cu instalații de semnalizare și stingere a incendiilor, dacă parcajul este echipat cu astfel de instalații, și în toate cazurile se dotează cu mijloace de primă intervenție în caz de incendiu, respectiv minimum un stingător portativ de 6 litri (kg), cu performanțele de stingere conforme SR EN 3 (cu părțile sale)

ori reglementărilor echivalente, în funcție de riscurile specifice, revenindu-i fiecăruia maximum 200,00 m².

Art. 19. — (1) Atunci când în parcajul subteran sunt amenajate recepții și livrări de autoturisme, acestea trebuie să fie:

- a) accesibile autoturismelor cu sarcina totală autorizată de maximum 3.500 kg;
- b) dispuse la nivelul de parcare cel mai apropiat de nivelul de referință al parcajului;
- c) cu aria limitată la maximum 100,00 m²;
- d) cu volumul delimitat de pereți rezistenți la foc EI 120 și golurile de comunicare cu parcajul protejate cu uși rezistente la foc EI 90-C, prevăzându-se totodată cu detectoare autonome sau cu instalații automate de detectare și semnalizare a incendiilor;
- e) menținute cu ușile închise în afara orelor de program pentru livrări;
- f) fără comunicare directă între două zone de livrare alăturate;
- g) prevăzute cu câte o ușă de evacuare a utilizatorilor pentru fiecare încăpere de recepție-livrare.

(2) Este obligatorie asigurarea evacuării fumului în caz de incendiu din încăperile de recepție-livrare prin:

- a) guri proprii prevăzute pentru fiecare zonă de livrare;
- b) tiraj mecanic care să asigure un debit de evacuare de 1,5 m³/s pentru fiecare încăpere de recepție-livrare sau, atunci când este posibil, prin tiraj natural-organizat, cu dispozitiv de evacuare a fumului având aria liberă de minimum 1,00 m².

CAPITOLUL III

Riscuri de incendiu

Art. 20. — (1) Spațiile și încăperile subterane destinate parcării autoturismelor sunt clasificate cu risc mare de incendiu.

(2) Celelalte încăperi aferente parcajului subteran vor avea riscuri de incendiu determinate și precizate în documentație, în funcție de destinație și densitatea sarcinii termice, potrivit prevederilor reglementărilor tehnice aplicabile.

Art. 21. — În interiorul spațiilor și încăperilor subterane destinate parcării autoturismelor se interzic:

- a) amenajarea de încăperi și spații cu altă destinație, altele decât cele prevăzute în prezentul normativ;
- b) completarea sau scoaterea de carburant din rezervoarele autoturismelor ori transvazarea lichidelor combustibile;
- c) fumatul și utilizarea focului deschis sub orice formă;
- d) repararea sau efectuarea lucrărilor de întreținere a autoturismelor, indiferent de natura defecțiunilor, cu excepția necesității înlocuirii unei roți și a desfășurării activităților conexe admise conform prevederilor prezentului normativ;
- e) parcarea autoturismelor în afara spațiilor special destinate și marcate în acest scop, cum sunt rampele auto și circulațiile din parcaj;
- f) utilizarea în alte scopuri a spațiilor destinate parcării subterane a autoturismelor;
- g) accesul în parcajul subteran al autoturismelor și remorcilor acestora cu substanțe inflamabile, explozive, radioactive sau corozive, în afară de carburanții și lubrifianții din echiparea autoturismelor.

CAPITOLUL IV

Stabilitate la incendiu

Art. 22. — Parcajele subterane pentru mai mult de 10 autoturisme trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile de performanță pentru nivelul II de stabilitate la incendiu.

Art. 23. — Principalele performanțe pentru elementele de construcție ale parcajului subteran pentru nivelul II de stabilitate la incendiu sunt minimum:

- a) elemente portante cu rol de separare a focului:
 - pereți — REI 120;
 - planșee — REI 60;

b) elemente portante fără rol de separare a focului (stâlpi, coloane) — R 180;

c) închideri perimetrice (pereți exteriori neporanți) — EI 15;

d) elemente neportante (pereți despărțitori) — EI 45.

Art. 24. — Atunci când parcajele subterane pentru autoturisme sunt dispuse în subsolurile clădirilor înalte, foarte înalte, cu săli aglomerate sau sunt parcaje de tip P4 ori cu mai mult de 4 niveluri subterane, trebuie să îndeplinească condițiile de performanță pentru nivelul I de stabilitate la incendiu.

Art. 25. — Principalele performanțe pentru elementele de construcție ale parcajului subteran cu nivelul I de stabilitate la incendiu sunt minimum:

- a) elemente portante cu rol de separare a focului:
 - pereți — REI 180;
 - planșee — REI 90;
- b) elemente portante fără rol de separare a focului (stâlpi, coloane) — R 240;
- c) închideri perimetrice (pereți exteriori neporanți) — EI 30;
- d) elemente neportante (pereți despărțitori) — EI 60.

Art. 26. — Condițiile de comportare la foc și măsurile de protecție în caz de incendiu a principalelor elemente de construcție, materiale și echipamente utilizate la realizarea parcajelor subterane se prevăd în documentațiile tehnice de către proiectanții de specialitate ai acestora, respectiv de:

a) arhitecți: pentru pereți de compartimentare, închideri exterioare perimetrice, pereți despărțitori, protecții ale golurilor funcționale de comunicare, evacuări de fum prin tiraj natural-organizat;

b) ingineri structuriști: pentru stâlpi, coloane, diafragme, contravântuiri, pereți poranți, planșee, terase și acoperișuri;

c) ingineri instalatori: pentru sistemele, echipamentele și instalațiile proiectate, respectiv apă, electrice, ventilare, încălzire, paratrăsnet.

Art. 27. — Parcajele subterane pentru autoturisme amplasate în subsolul clădirilor supraterane se compartimentează față de acestea prin pereți și planșee rezistente la foc conform prevederilor prezentului normativ.

Art. 28. — Ariile construite ale parcajelor subterane pentru autoturisme cu nivel de stabilitate la incendiu I sau II nu se limitează, în condițiile împărțirii acestora în zone distincte, separate cu pereți EI 60, care să limiteze propagarea ușoară a incendiilor pe arii mari ale parcajului (conform prevederilor art. 92 și 93).

Art. 29. — Materialele și elementele de construcție utilizate la realizarea parcajelor subterane pentru autoturisme trebuie să aibă determinate caracteristicile de comportare la foc, potrivit prevederilor Regulamentului privind clasificarea și încadrarea produselor pentru construcții pe baza performanțelor de comportare la foc, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului de stat, ministrul administrației și internelor, nr. 1.822/394/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Amplasarea parcajelor subterane

Art. 30. — Parcajele subterane pentru autoturisme pot fi amplasate:

a) independent, la distanțe de siguranță normate față de construcții subterane sau supraterane învecinate, potrivit prevederilor reglementărilor tehnice aplicabile;

b) alipite de alte construcții, față de care se compartimentează cu pereți rezistenți la foc EI 240;

c) înglobate în construcții supraterane cu altă destinație, față de care se compartimentează cu pereți EI 240 și planșee REI 180 atunci când sunt clădiri înalte, foarte înalte sau cu săli

aglomerate, respectiv cu pereți EI 120 și planșee REI 120 atunci când clădirile supraterane respective nu se încadrează în categoria celor menționate.

Art. 31. — Comunicarea funcțională între parcaj și clădirile sau porțiunile de clădiri subterane de care se alipesc sau în care se înglobează se asigură prin goluri protejate conform prevederilor prezentului normativ.

Art. 32. — Prin amplasarea parcajelor subterane se vor asigura accesuri și circulații din străzile adiacente pentru autospeciarele de stingere și salvare, precum și posibilități de acces și intervenție a serviciilor de pompieri în caz de incendiu în parcaj.

CAPITOLUL VI

Accesuri și circulații pentru autoturisme

Art. 33. — La stabilirea locurilor de parcare a autoturismelor în parcajele subterane se au în vedere următoarele:

a) autoturismele trebuie să staționeze numai în spațiile destinate și marcate pentru parcare;

b) spațiul pentru staționarea a 3 motociclete, scutere sau ATV-uri se consideră echivalentul unui loc de parcare pentru autoturism;

c) asigurarea locurilor de parcare pentru autoturismele persoanelor cu handicap locomotor;

d) respectarea la proiectare, execuție și exploatare a prevederilor reglementărilor tehnice aplicabile;

e) locurile situate în afara parcajului subteran (în exterior) nu se iau în calcul la stabilirea capacității de primire a parcajului subteran.

Art. 34. — Pentru asigurarea condițiilor de securitate la incendiu, numărul accesurilor pentru autoturisme în parcajele subterane se stabilește în funcție de tipul parcajului, fără a fi mai mic de:

a) un acces cu un fir de circulație la parcajele tip P1, asigurându-se semaforizarea intrării și ieșirii autoturismelor; parcajele subterane pentru maximum 20 de autoturisme pot fi prevăzute numai cu o platformă elevatoare (ascensor) de acces;

b) două accesuri cu câte un fir de circulație sau un acces cu două fire de circulație la parcajele tip P2, precum și la parcajele tip P3 la care parcarele autoturismelor se efectuează numai de către personal special angajat;

c) două accesuri, din care unul cu două fire de circulație și celălalt cu un fir de circulație, la parcajele tip P3;

d) 3 accesuri, din care două accesuri cu două fire de circulație și un acces cu un fir de circulație, la parcajele tip P4.

Art. 35. — (1) Rampele de acces și de circulație a autoturismelor în parcajele subterane nu trebuie să depășească panta de 18%.

(2) La realizarea și conformarea rampelor exterioare de acces vor fi avute în vedere și condițiile climatice specifice.

(3) Pe distanța de minimum 4,00 m de la marginea căilor de circulație exterioare carosabile, panta rampelor de acces în parcajele subterane, descoperite sau acoperite, va fi de maximum 5 %.

Art. 36. — (1) În interiorul parcajului subteran circulația autoturismelor se organizează în așa fel încât numărul punctelor de conflict să fie cât mai mic posibil.

(2) În punctele de conflict al circulației autoturismelor se prevăd oglinzi și, după caz, semafoare.

Art. 37. — (1) Circulațiile funcționale verticale și orizontale pentru autoturisme, respectiv rampele și circulațiile interioare ale parcajului, se dimensionează și se alcătuiesc conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice parcajelor.

(2) Pentru limitarea propagării ușoare a incendiilor între nivelurile de parcare, rampele interioare pentru circulația autoturismelor trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie delimitate cu pereți laterali EI 60 sau, atunci când nu se prevăd pereți laterali, să se protejeze golurile respective cu perdele de drencere (sprinklere deschise) și diafragme EI 15 de

minimum 0,50 m înălțime, dispuse sub planșeele dintre nivelurile de parcare;

b) golurile de acces al autoturismelor pe rampele interioare la fiecare nivel de parcare se protejează cu perdele de drencere (sprinklere deschise), fără a fi obligatorie prevederea diafragmelor, în toate cazurile în care parcajul subteran este echipat cu instalații de stingere a incendiilor tip sprinkler.

(3) Perdelele de drencere (sprinklere deschise) se dimensionează și se realizează conform prevederilor reglementărilor tehnice de specialitate, asigurându-se:

a) intensitatea de stropire normată;

b) timpul teoretic de funcționare de 60 de minute.

Art. 38. — În interiorul parcajului subteran, circulațiile autoturismelor trebuie să fie de minimum 5,00 m lățime pentru unghiuri de parcare de 90° și de minimum 3,50 m pentru parcări în lungul căii de circulație.

Art. 39. — Razele de bracă și lățimile circulațiilor auto se conformează astfel încât să permită circulația autoturismelor care au acces în parcaj.

Art. 40. — Înălțimea liberă minimă a circulațiilor auto din interiorul parcajului trebuie să fie de minimum 2,15 m.

Art. 41. — La primul nivel subteran de parcare, față de nivelul de referință, cel puțin 0,5% din numărul locurilor de parcare a autoturismelor vor fi prevăzute și conformate pentru persoane cu handicap locomotor, iar prin amplasarea acestora se va asigura și protecția circulației pietonale a utilizatorilor locurilor respective, având în vedere prevederile reglementărilor tehnice aplicabile.

Art. 42. — (1) Platformele elevatoare și ascensoarele pentru accesul autoturismelor în parcajele subterane se amplasează, se dimensionează și se realizează potrivit prevederilor reglementărilor tehnice specifice și ale prezentului normativ.

(2) Platformele elevatoare și ascensoarele pentru autoturisme se echipează cu dispozitive care în caz de incendiu să le aducă automat la nivelul de referință.

Art. 43. — Circulațiile carosabile din parcajele subterane, inclusiv rampele auto, se prevăd cu instalație de iluminat de siguranță, alimentată și realizată corespunzător prevederilor reglementărilor tehnice de specialitate aplicabile, astfel încât să asigure nivelul minim de iluminare necesar circulației în condiții de securitate.

Art. 44. — Corpurile de iluminat de siguranță se montează atât la partea superioară, cât și la partea inferioară a spațiilor de circulație, după caz, în pardoseală.

Art. 45. — În spațiile utilitare aferente parcajului subteran, iluminatul de siguranță se realizează conform prevederilor reglementărilor tehnice de specialitate aplicabile.

Art. 46. — (1) Rampele de acces și circulație a autoturismelor trebuie să fie libere pe înălțimea de minimum 2,15 m, măsurată perpendicular pe rampă.

(2) Înălțimea maximă a autoturismelor care pot intra în parcajul subteran se precizează la fiecare rampă de acces în parcaj.

Art. 47. — (1) Porțiunile de parcaj subteran prevăzute numai pentru circulația autoturismelor și care constituie tuneluri cu lungimea mai mare de 50,00 m vor respecta următoarele:

a) lățimea tunelului va fi astfel dimensionată încât să permită ocupanților să iasă din autoturisme;

b) distanța maximă până la o ieșire de evacuare a utilizatorilor nu trebuie să depășească 40,00 m;

c) atunci când parcajul este echipat cu sistem de evacuare a fumului prin tiraj mecanic, se va asigura evacuarea unui volum de 900 m³/oră pe fracțiuni (tronsoane) de 5,00 m din lungimea tunelului, valoare ce se poate reduce la 600 m³/oră pe fracțiuni de 5,00 m din lungimea tunelului, dacă parcajul este echipat cu instalație automată de stingere a incendiilor tip sprinkler;

d) să fie prevăzut iluminat de siguranță;

e) în cazul în care parcajul este echipat cu instalații automate de semnalizare și de stingere a incendiilor tip sprinkler, acestea vor proteja și tot tunelul prevăzut pentru circulația autoturismelor.

(2) Evacuarea fumului se poate realiza prin instalații proprii sau cu instalațiile de evacuare aferente parcajului, cu condiția să se ia în calculul acestora și debitul respectiv.

Art. 48. — (1) Parcarea autoturismelor alimentate și cu gaze petrolifere lichificate (GPL) este admisă în tot parcajul sau numai în spațiile amenajate pentru aceasta, dacă sunt îndeplinite cerințele specifice prevăzute în prezentul normativ.

(2) În cazul în care parcarea autoturismelor alimentate și cu GPL este admisă numai în spații amenajate în acest sens, respectarea cerințelor specifice este obligatorie numai pentru zonele respective.

Art. 49. — În parcajele sau zonele unde se parchează autoturisme care funcționează și cu GPL este obligatorie prevederea instalațiilor fixe automate de detectare a scurgerilor de GPL, proiectate, executate și întreținute potrivit prevederilor SR EN 50073 sau ale reglementărilor echivalente în statele membre ale Uniunii Europene, instalații care trebuie să asigure îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) detectarea scurgerilor de GPL de către o instalație fixă, automată, echipată cu detectoare de GPL;

b) amplasarea detectoarelor de GPL la maximum 0,15 m de pardoseală, în zone care sunt ferite de curenți de aer și de lovituri;

c) dispunerea detectoarelor, în funcție de performanțele lor specifice, în tot parcajul sau în zona stabilită pentru parcarea autoturismelor alimentate și cu GPL.

Art. 50. — (1) Instalația de detectare a scurgerilor de GPL trebuie să fie conectată cu centrala de detecție și semnalizare a incendiilor.

(2) În timpul detectării simultane a prezenței GPL și parametrilor incendiului (fum, temperatură etc.), instalația de ventilare trebuie să asigure debitul cel mai mare prevăzut pentru spațiul respectiv.

(3) Dacă instalația de detectare a scurgerilor de GPL este conectată și cu centrala de detecție a monoxidului de carbon, în timpul detectării simultane a prezenței GPL, monoxidului de carbon și a parametrilor incendiului, instalația de ventilare aferentă spațiului respectiv se dimensionează pentru debitul cu valoarea cea mai mare.

Art. 51. — (1) La detectarea scurgerilor de GPL este obligatorie acționarea automată a sistemelor optice și sonore de alarmare a utilizatorilor.

(2) Semnalele de alarmă trebuie să fie percepute din orice loc din parcaj și să nu fie confundate cu alte semnale.

(3) Semnalele sonore trebuie să poată fi auzite din afara autoturismului în condiții normale de ventilare.

Art. 52. — (1) Este obligatorie prevederea instalației de ventilare mecanică, care să asigure debitul de 0,003 m³/s pentru fiecare m² de suprafață utilizată pentru parcarea și circulația autoturismelor alimentate și cu GPL.

(2) Ventilarea trebuie să pornească în maximum 15 secunde de la detectarea scurgerilor de GPL și să acopere zona respectivă de parcare.

(3) Instalația de ventilare trebuie prevăzută cu cel puțin două unități de ventilare identice, care să asigure debitul prevăzut la alin. (1), iar în caz de defect al unei unități să pornească automat cealaltă.

Art. 53. — (1) La atingerea valorii de 10% din limita inferioară de explozie a amestecului de GPL cu aerul, sistemul de detecție trebuie să activeze automat pornirea sistemului de ventilare și a sistemului de alarmare a utilizatorilor.

(2) În caz de semnal de defect al instalației de detectare a scurgerilor de GPL, sistemul de ventilare trebuie să pornească în regimul prevăzut la art. 52, iar reparațiile trebuie realizate imediat și corespunzător.

Art. 54. — (1) Se asigură obligatoriu alimentarea din două surse electrice, de bază și de rezervă, a instalației de detecție a scurgerilor de GPL, a instalației de ventilare mecanică și a instalației de alarmare a utilizatorilor.

(2) Sursa electrică de rezervă a instalației de ventilare mecanică trebuie să asigure o durată de funcționare a instalațiilor de minimum 60 de minute și o durată de comutare de cel mult 60 de secunde.

Art. 55. — (1) În tabloul electric general de distribuție se asigură circuite independente de alimentare a instalațiilor de ventilare mecanică, de detectare a scurgerilor de GPL și de alarmare a utilizatorilor.

(2) Tabloul electric general de distribuție și tablourile secundare de distribuție echipate cu întreruptoare pentru alimentarea cu energie electrică a instalațiilor de siguranță se marchează cu plăcuțe de avertizare.

Art. 56. — (1) Parcajele subterane care nu îndeplinesc cerințele prezentului normativ privind parcarea autoturismelor alimentate cu GPL se marchează la intrări cu panouri și indicatoare vizibile de interdicere a accesului acestor autovehicule.

(2) La intrări și în interiorul parcajelor care îndeplinesc cerințele prezentului normativ și în care este admisă staționarea autoturismelor alimentate cu GPL se prevăd indicatoare corespunzătoare.

CAPITOLUL VII

Căi de evacuare a utilizatorilor

Art. 57. — La fiecare nivel parcajele subterane trebuie prevăzute cu căi de evacuare a utilizatorilor (oamenilor) astfel dispuse și realizate încât, în caz de incendiu, aceștia să poată părăsi clădirea în cel mai scurt timp posibil.

Art. 58. — Căile de evacuare prevăzute pentru utilizatorii parcajelor subterane trebuie să debușeze în exterior, direct sau prin degajamente protejate.

Art. 59. — (1) Numărul căilor de evacuare a utilizatorilor parcajului subteran, indiferent de dispunere, se determină în funcție de timpii (lungimile căilor) de evacuare ce trebuie asigurați (asigurate), respectiv:

a) 100 de secunde (40,00 m), atunci când evacuarea se poate efectua în două direcții;

b) 63 de secunde (25,00 m), atunci când evacuarea se asigură într-o direcție (coridor înfundat).

(2) Un coridor înfundat cu lungimea mai mică de 25,00 m, măsurată de la o cale de evacuare cu acces la două scări sau ieșiri în exterior amplasate în direcții opuse, este considerat cale de evacuare admisă dacă distanța totală până la o scară sau ieșire în exterior nu depășește 40,00 m.

Art. 60. — La parcajele subterane puternic ventilate natural, timpii (lungimile căilor) de evacuare acceptați (acceptate) sunt de 125 de secunde (50,00 m) în două direcții diferite și 75 de secunde (30,00 m) într-o direcție (coridor înfundat).

Art. 61. — Distanțele pe căile de evacuare se măsoară pe orizontală în axul căilor de circulație, în funcție de modul de parcare, după caz, de la axul longitudinal sau transversal al locului de parcare celui mai îndepărtat până la ușa încăperii-tampon sau a degajamentului protejat de acces la cea mai apropiată scară de evacuare ori o ușă directă în exterior.

Art. 62. — La măsurarea distanțelor pe căile de evacuare se are în vedere ocolirea autoturismelor parcate și a obstacolelor fixe din parcaj.

Art. 63. — Atunci când scările se prevăd cu mai multe încăperi-tampon succesive, în scopul înscrierii în distanța normată a căii de evacuare, soluția nu corespunde prevederilor art. 59.

Art. 64. — Pe traseele de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane se asigură înălțimea liberă de minimum 2,10 m.

Art. 65. — (1) Căile de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane, cum sunt ușile, coridoarele, holurile și scările, se dimensionează, se alcătuiesc și se realizează conform prevederilor prezentului normativ și ale reglementărilor tehnice aplicabile, astfel încât să asigure numărul de unități de trecere

(fluxuri de evacuare) determinat prin calcul, având în vedere și prevederile art. 9 lit. n).

(2) Pentru dimensionarea lățimii rampelor scărilor de evacuare se ia în considerare numărul de utilizatori de la cel mai aglomerat nivel de parcare subterană.

Art. 66. — (1) Numărul de utilizatori aflați simultan în parcaj și pe fiecare nivel de parcare se precizează în documentația tehnică de proiectare.

(2) Pentru determinarea numărului de utilizatori se consideră o simultaneitate de 15% din numărul de autoturisme și două persoane în fiecare autoturism.

Art. 67. — Capacitatea normală de evacuare a unei unități de trecere (flux de evacuare) a utilizatorilor parcajelor subterane este de 70 de persoane.

Art. 68. — (1) Rampele carosabile de acces în parcaj și de circulație între nivelurile parcajelor subterane nu constituie căi de evacuare a utilizatorilor.

(2) Rampele de acces în parcajul subteran pot fi considerate căi de evacuare pentru utilizatori numai dacă se prevăd cu trotuare supraînălțate cu 0,20 m față de carosabil și lățimea lor asigură numărul de unități de trecere (fluxuri de evacuare) luat în calcul.

Art. 69. — (1) Ușile prevăzute pe căile de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane vor fi de tip normal, pe balamale sau pivoți.

(2) Atunci când sunt utilizate pentru evacuarea a mai mult de 30 de persoane, ușile trebuie să se deschidă în sensul de evacuare a utilizatorilor spre exterior.

Art. 70. — Ușile de evacuare prevăzute la încăperile-tampon de acces la scări se vor deschide întotdeauna în sensul de evacuare spre exterior.

Art. 71. — Lățimea liberă a ușilor utilizate pe căile de evacuare a utilizatorilor parcajului subteran va fi de minimum 0,90 m.

Art. 72. — Ușile de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane se prevăd cu dispozitive care să permită deschiderea lor ușoară, printr-o manevră simplă din interiorul parcajului, sau se prevăd cu bare antipanice.

Art. 73. — Ușile de evacuare se pot prevedea cu sisteme electromagnetice de încuiere care să poată fi deschise local (buton amplasat lângă ușă, în cutie cu geam care se poate sparge) și centralizat, de la dispeceratul de securitate al parcajului.

Art. 74. — (1) Coridoarele și holurile prin care se asigură evacuarea utilizatorilor se separă de restul construcției cu pereți și planșee rezistente la foc EI 60.

(2) Atunci când pereții coridoarelor sau holurilor de evacuare le separă de spațiul în care se parchează autoturismele, vor fi rezistenți la foc EI 120.

(3) Ușile din pereții coridoarelor sau ai holurilor de evacuare vor fi rezistente la foc EI 60-C atunci când debușează în spațiul de parcare și EI 30-C, spre alte destinații.

Art. 75. — Lățimile coridoarelor de evacuare trebuie să asigure numărul de unități de trecere (fluxuri de evacuare) determinat prin calcul și să respecte prevederile art. 9 lit. n).

Art. 76. — (1) Scările de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane pentru autoturisme vor fi conformate, alcătuite și dimensionate astfel încât să asigure circulația utilizatorilor parcajului potrivit prevederilor specifice căilor de evacuare din clădiri civile și ale prezentului normativ.

(2) În casele de scări de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane nu sunt admise amenajări pentru alte activități.

Art. 77. — Scările de evacuare pot fi prevăzute în interiorul parcajului subteran (închise în case de scări) sau în exteriorul acestuia (deschise), amplasate în curți de lumină.

Art. 78. — Scările de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane vor avea rampe drepte și lățimi, inclusiv cele ale încăperilor-tampon de acces în acestea, de cel puțin 0,90 m.

Art. 79. — (1) Rampele scărilor închise aferente porțiunii subterane se separă de rampele scărilor clădirii supraterane în care este înglobat parcajul astfel:

a) la parcajele subterane înglobate în clădiri supraterane înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate, rampele scărilor de evacuare aferente nivelurilor subterane se separă de rampele clădirii supraterane cu pereți rezistenți la foc EI 180;

b) la parcajele subterane înglobate în clădiri care nu se încadrează la lit. a), se separă cu pereți rezistenți la foc EI 120.

(2) Scările de evacuare subterane închise se prevăd cu sistem independent de evacuare a fumului în caz de incendiu.

Art. 80. — (1) În peretele de separare a rampelor subterane de cele supraterane se poate asigura circulația funcțională a utilizatorilor printr-un gol dispus la nivelul parterului sau al palierului intermediar dintre parter și primul nivel subteran de parcare, protejat cu ușă rezistentă la foc EI 90-C.

(2) Se recomandă asigurarea ieșirii din casele de scări de evacuare ale parcajului subteran direct în exterior la nivelul terenului sau al unor suprafețe carosabile, separat de ieșirile clădirii supraterane.

Art. 81. — Este interzis să se prevadă una sau două trepte izolate pe circulațiile de evacuare spre scări sau ieșiri în exterior.

Art. 82. — Pereții caselor de scări de evacuare a parcajelor subterane vor fi rezistenți la foc EI 180 în construcții cu nivelul I de stabilitate la incendiu și rezistenți la foc EI 120 în construcții cu nivelul II de stabilitate la incendiu.

Art. 83. — Scările de evacuare exterioare parcajului subteran, dispuse în curți de lumină, se amplasează astfel încât să fie protejate de eventuale flăcări din parcaj (în dreptul unor pereți plini EI 30 care să depășească scara cu cel puțin 3,00 m) sau la distanță de minimum 3,00 m față de peretele exterior al parcajului.

Art. 84. — Rampele și palieretele scărilor interioare trebuie să fie rezistente la foc REI 60, iar cele ale scărilor exterioare pot fi R 15, clasa de reacție la foc A1.

Art. 85. — Accesul la scările de evacuare din parcajele subterane amplasate independent sau dispuse în subsolurile clădirilor care nu sunt înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate se realizează, după caz:

a) la scările interioare închise în case de scări prin încăperi-tampon cu aria de cel puțin 3,00 m², ventilate în suprapresiune și echipate cu uși rezistente la foc EI 60-C;

b) la scările exterioare deschise prin ușă rezistentă la foc EI 30-C.

Art. 86. — (1) Accesurile utilizatorilor din nivelurile parcajelor subterane înglobate în subsolurile clădirilor înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate la casele de scări de evacuare închise se protejează cu încăperi-tampon cu aria de cel puțin 3,00 m².

(2) Încăperile-tampon de acces la scările de evacuare a parcajelor subterane înglobate în subsolurile clădirilor înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate vor avea asigurată evacuarea mecanică a fumului în caz de incendiu prin introducerea de aer și evacuări de fum prin tiraj mecanic și vor fi prevăzute cu uși rezistente la foc EI 90-C.

(3) Încăperile-tampon de acces la scările de evacuare a parcajelor subterane înglobate în subsolurile clădirilor care nu sunt înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate vor fi prevăzute cu uși rezistente la foc EI 60-C și vor avea asigurată o suprapresiune care să nu depășească 80 Pa pe uși.

(4) Atunci când parcajele subterane se prevăd cu scări exterioare de evacuare deschise, accesul la scară se asigură prin ușă rezistentă la foc EI 60-C.

Art. 87. — Casele de scări închise ale parcajelor subterane vor avea asigurată evacuarea fumului în caz de incendiu prin

tiraj natural-organizat sau tiraj mecanic (admisia aerului la partea inferioară și evacuarea fumului la partea superioară ori punerea în suprapresiune față de încăperile adiacente cu care comunică — introducere mecanică a aerului în scară, introducerea mecanică a aerului în încăperea-tampon și evacuarea mecanică a fumului din încăperea-tampon).

Art. 88. — (1) Accesurile din nivelurile parcajelor subterane la ascensoare se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune și prevăzute cu uși rezistente la foc EI 90-C pentru parcajele subterane înglobate în subsolurile clădirilor înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate.

(2) Accesurile din nivelurile parcajelor subterane la ascensoare se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune și prevăzute cu uși rezistente la foc EI 60-C pentru parcajele subterane înglobate în subsolurile clădirilor care nu sunt înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate.

Art. 89. — Căile de evacuare a utilizatorilor parcajelor subterane se prevăd cu iluminat de siguranță proiectat, alcătuit și realizat potrivit prevederilor prezentului normativ și reglementărilor tehnice de specialitate.

CAPITOLUL VIII

Compartimentări, separări și finisaje

SECȚIUNEA 1

Compartimentări față de alte clădiri sau destinații

Art. 90. — Parcajele subterane pentru autoturisme se compartimentează față de alte construcții sau destinații dispuse în subsoluri (altele decât anexele funcționale și activitățile conexe admise), prin pereți rezistenți la foc EI 240 atunci când sunt clădiri sau porțiuni de clădiri supraterane înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate și planșee rezistente la foc REI 180, respectiv pereți EI 120 și planșee REI 120 atunci când clădirile supraterane nu se încadrează în categoriile celor enumerate.

Art. 91. — Golurile de circulație funcțională din pereții de compartimentare față de alte construcții sau destinații se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune și prevăzute cu uși rezistente la foc EI 90-C.

SECȚIUNEA a 2-a

Separări în interiorul parcajului subteran

Art. 92. — Parcajele subterane pentru autoturisme care sunt echipate cu instalații automate de stingere a incendiilor tip sprinkler se separă cu pereți despărțitori rezistenți la foc EI 60, în arii de maximum 6.000,00 m².

Art. 93. — Parcajele subterane pentru autoturisme care nu sunt echipate cu instalații automate de stingere a incendiilor tip sprinkler, în cazurile și în condițiile admise de prezentul normativ, se separă cu pereți despărțitori rezistenți la foc EI 60, în arii de maximum 3.000,00 m².

Art. 94. — (1) Golurile de circulație funcțională din pereții despărțitori rezistenți la foc EI 60 (prevăzuți la art. 92 și 93) se protejează pe circulațiile pentru autoturisme cu elemente de închidere rezistente la foc EI 60-C.

(2) Pe circulațiile pietonale din parcaj, golurile de circulație funcțională din pereții despărțitori rezistenți la foc EI 60 se protejează cu uși pe balamale sau pivoți, rezistente la foc EI 60-C.

Art. 95. — Dispeceratul de securitate la incendiu se separă de restul construcției subterane cu pereți rezistenți la foc minimum EI 120 și ușă de comunicare rezistentă la foc EI 90-C, iar eventualele vitraje ale pereților despărțitori trebuie să fie rezistente la foc EI 60-C sau protejate cu obloane EI 60-C.

Art. 96. — Stația de pompare a apei pentru stingerea incendiilor și sursa ei de alimentare de rezervă se prevăd și cu accesuri directe din exterior.

Art. 97. — (1) Stația de pompare a apei pentru stingerea incendiilor, sursele de alimentare a acesteia (de bază și de rezervă) se compartimentează față de parcajul subteran cu pereți rezistenți la foc EI 180 și planșee REI 180.

(2) Golurile de circulație funcțională din pereții de compartimentare se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune, prevăzute cu uși rezistente la foc EI 90-C.

Art. 98. — (1) Camerele pentru gunoi și anexele gospodărești (boxe ale locatarilor) se compartimentează față de parcaj cu pereți rezistenți la foc EI 120.

(2) În pereții rezistenți la foc prevăzuți pentru compartimentarea parcajului față de camerele pentru gunoi sau anexele gospodărești (boxe), eventualele goluri de circulație funcțională se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune și prevăzute cu uși rezistente la foc EI 60-C.

Art. 99. — Spațiile de supraveghere, camerele de plată și birourile de exploatare ale parcajului subteran se separă față de locurile de parcare cu structuri R 15, pereți și plafoane rezistente la foc E 15 și vitrări clasa A1 de reacție la foc.

Art. 100. — Încăperile-tampon de protecție a golurilor de comunicare din pereții rezistenți la foc vor avea:

a) pereți rezistenți la foc EI 60 și planșee rezistente la foc REI 60;

b) uși EI-C, cu rezistențele la foc precizate în prezentul normativ;

c) asigurată evacuarea fumului în caz de incendiu sau, după caz, suprapresiune, conform prevederilor prezentului normativ;

d) arie minimă de 3,00 m², fiind recomandați 10,00 m² atunci când prin încăperile-tampon se transportă marfă cu cărucioare.

Art. 101. — În cazul în care pentru protecția golurilor de circulație a autoturismelor din pereții despărțitori rezistenți la foc EI 60, prevăzuți la art. 92 și 93, nu se pot prevedea uși sau cortine rezistente la foc, este admisă protecția golurilor cu tamburi deschiși.

Art. 102. — (1) Tamburii deschiși prevăzuți pentru protecția golurilor din pereții despărțitori rezistenți la foc EI 60 se alcătuiesc și se realizează astfel încât să îndeplinească următoarele condiții:

a) pereți rezistenți la foc EI 60 și planșee rezistente la foc REI 60;

b) lungimea minimă de 4,00 m a fiecărui tambur;

c) pe toată suprafața orizontală a tamburului deschis, sub planșeul superior, să fie prevăzute drencere (sprinklere deschise), amplasate 1 buc./m²;

d) punerea automată în funcțiune a instalației de drencere (sprinklere deschise) în caz de incendiu în oricare dintre spațiile separate de peretele despărțitor și acționări manuale, cu butoane montate în ambele spații despărțite de perete.

(2) Instalația de drencere (sprinklere deschise) din tamburii deschiși se proiectează, se alcătuiește și se realizează potrivit prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

Art. 103. — (1) Canalele și ghenele pentru instalațiile utilitare ale parcajului subteran se alcătuiesc și se realizează astfel încât să nu constituie căi de propagare a incendiilor.

(2) În parcajele subterane, pereții ghenelor pentru instalații vor fi rezistenți la foc EI 60, iar gurile de vizitare se protejează cu capace rezistente la foc EI 30.

Art. 104. — (1) Trecerile canalelor și ghenelor pentru instalații prin elemente de construcție rezistente la foc se etanșează în jurul conductelor.

(2) La trecerea prin elementele de construcție rezistente la foc REI sau EI, care compartimentează parcajul față de altă clădire sau spațiu cu altă destinație ori exploatat de alt beneficiar, golurile din jurul conductelor se etanșează astfel încât să se asigure aceeași rezistență la foc cu cea a elementului străpuns.

(3) În cazuri justificate tehnic, când etanșarea golurilor din jurul conductelor nu este posibilă, se asigură:

a) pereții ghenelor EI 180 și gurile de vizitare protejate cu capace rezistente la foc EI 90, pentru nivelul I de stabilitate la foc;

b) pereții ghenelor EI 120 și gurile de vizitare protejate cu capace rezistente la foc EI 60, pentru nivelul II de stabilitate la foc.

Art. 105. — Instalațiile de gaze naturale trebuie să respecte prevederile specifice reglementărilor tehnice aplicabile.

Art. 106. — Finisajele interioare ale pereților și plafoanelor parcajelor subterane pentru autoturisme se realizează din materiale din clasa de reacție la foc A1 sau A2-s1, d0.

Art. 107. — Izolațiile termice sau acustice ale pereților și tavanelor vor fi realizate din materiale clasificate cel puțin în clasa de reacție la foc A2-s1, d0 și la planșee A2_{FL}-s1.

Art. 108. — Pardoselile parcajelor subterane se prevăd cu pante pentru ca apa și orice lichide răspândite accidental să se scurgă către canalizări prevăzute cu sifoane de pardoseală și separatoare de hidrocarburi sau alt sistem acceptat.

Art. 109. — Stratul de uzură al pardoselilor parcajelor subterane va fi realizat din materiale din cel puțin clasa de reacție la foc A2_{FL}-s1.

Art. 110. — Pentru evitarea scurgerii lichidelor la nivelurile inferioare ale parcarii, pardoseala rampelor auto dintre nivelurile de parcare va fi cu minimum 2,5 cm mai sus față de nivelul curent de parcare.

CAPITOLUL IX

Utilități

SECȚIUNEA 1

Evacuarea fumului în caz de incendiu

Art. 111. — (1) La parcajele subterane pentru autoturisme este obligatorie asigurarea evacuării fumului în caz de incendiu prin sistemele:

- a) tiraj natural-organizat;
- b) tiraj mecanic.

(2) Alte sisteme de evacuare a fumului din parcajele subterane pot fi utilizate numai dacă sunt prevăzute în reglementări tehnice de specialitate sau sunt agrementate tehnic.

(3) Suplimentar, pentru dirijarea fumului spre gurile de evacuare pot fi utilizate sisteme de tip jet/impuls fan.

Art. 112. — În funcție de amplasarea și conformarea fiecărui parcaj subteran se pot utiliza și combinații ale sistemelor menționate de evacuare a fumului în caz de incendiu, cu respectarea prevederilor reglementărilor tehnice aplicabile.

Art. 113. — Prevederea unor dispozitive antiexpansiune, cum sunt grilajele sau grătarele montate în dreptul deschiderilor pentru evacuarea fumului sau alte elemente de construcții și instalații, nu trebuie să reducă eficacitatea sistemelor prevăzute pentru evacuarea fumului în caz de incendiu.

Art. 114. — (1) Evacuarea fumului prin tiraj natural-organizat este admisă pentru parcarile subterane cu maximum două niveluri, dacă pentru fiecare nivel de parcare deschiderile de admisie a aerului și cele de evacuare a fumului asigură suprafața minimă de 12 dm² pentru fiecare autoturism.

(2) Distanța dintre gurile de admisie a aerului și cele de evacuare a fumului poate fi de maximum 75,00 m.

(3) Parcarile subterane puternic ventilate sunt considerate a asigura evacuarea natural-organizată a fumului.

Art. 115. — Gurile de admisie a aerului prin tiraj natural-organizat se dispun la partea inferioară a fiecărui nivel de parcare, iar gurile de evacuare a fumului se dispun la partea superioară a nivelului de parcare.

Art. 116. — Admisia de aer și evacuarea fumului prin tiraj natural-organizat se realizează prin goluri, care comunică direct sau prin tubulaturi cu exteriorul, prin:

a) canale verticale distincte pentru fiecare nivel de parcare, cu aria egală cu cea a gurilor aferente, separate cu pereți rezistenți la foc EI 120 la trecerea prin alte niveluri ale parcarii subterane sau prin alte destinații;

b) canale verticale colectoare, cu aria dimensionată să preia necesarul de evacuare și, respectiv, de admisie al celor două niveluri de parcare, canale separate cu pereți EI 180 la trecerea prin celălalt nivel de parcare sau prin alte destinații, având gurile de evacuare a fumului protejate cu vuleți rezistenți la foc EI 60 și, respectiv, etanși la foc EI 60 la gurile de admisie a aerului. Toți vuleții vor avea acționare automată în caz de incendiu.

Art. 117. — (1) Evacuarea fumului în caz de incendiu prin tiraj mecanic se asigură pentru parcaje și compartimente ale acestora, prin guri de evacuare a fumului dispuse la partea superioară a fiecărui nivel și guri de admisie a aerului la partea inferioară, asigurându-se un debit de extracție a fumului de minimum 600 m³/h pentru fiecare autoturism, dacă spațiul este echipat cu instalații automate de stingere tip sprinkler.

(2) Pentru parcajele și compartimentele care nu sunt echipate cu instalații automate de stingere a incendiului tip sprinkler, debitul de extracție a fumului va fi de minimum 900 m³/h pentru fiecare autoturism.

Art. 118. — (1) Admisia aerului în caz de incendiu poate fi prin tiraj natural-organizat sau prin tiraj mecanic.

(2) Debitul admisiei mecanice a aerului trebuie să fie 75% din debitul de fum evacuat, cu o toleranță de plus sau minus 10%.

Art. 119. — Intrarea în funcțiune a sistemului de evacuare a fumului în caz de incendiu cu tiraj mecanic dintr-un compartiment de incendiu al parcajului (realizat conform art. 92 și 93) va întrerupe automat ventilarea mecanică normală în acest compartiment.

Art. 120. — (1) Gurile de evacuare a fumului și de admisie a aerului aferente sistemului cu tiraj mecanic se racordează prin tubulaturi separate la canale colectoare verticale realizate cu pereți rezistenți la foc EI 180 atunci când străbat alte niveluri de parcare sau alte destinații.

(2) Tubulaturile de admisie a aerului și de evacuare a fumului din interiorul compartimentului de parcare și care asigură evacuarea fumului în caz de incendiu trebuie să fie din materiale din clasa de reacție la foc minimum A2-s2, d0 și etanșe la foc E 30-o-i, v_e sau h_o. La trecerea acestor tubulaturi prin alte compartimente ale parcajului sau prin alte destinații trebuie să fie rezistenți la foc EI 60 v_e sau h_o.

(3) La intrarea tubulaturilor din fiecare nivel de parcare în canalele verticale de evacuare a fumului sau de admisie a aerului se prevăd vuleți rezistenți la foc EI 60 la cele de evacuare și vuleți etanși la foc EI 60 la cele de admisie a aerului. Toți vuleții vor fi cu acționare automată în caz de incendiu.

Art. 121. — Instalațiile de evacuare a fumului prin tiraj mecanic se prevăd cu acționare automată în caz de incendiu și comenzi manuale dispuse lângă intrări și în dispeceratele de securitate sau, atunci când nu sunt obligatorii dispeceratele, la serviciul permanent de supraveghere al parcajului.

Art. 122. — (1) Gurile de evacuare a fumului prin tiraj natural-organizat sau prin tiraj mecanic și gurile de admisie a aerului se amplasează în așa fel încât să asigure acoperirea satisfăcătoare a spațiului ce se desfumează și debitele necesare stabilite în prezentul normativ.

(2) Gurile de admisie a aerului se montează la partea inferioară a spațiului care se desfumează, cu partea lor superioară la maximum 1,00 m de pardoseală, racordându-se direct sau prin tubulaturi la goluri în exterior sau la ventilatoare

de introducere. Ușile directe spre exterior sunt considerate admisiile de aer.

(3) Gurile de evacuare a fumului se montează la partea superioară a spațiului care se desfumează, în treimea superioară a pereților sau în planșeu, racordându-se direct sau prin tubulaturi la ventilatoare rezistente la foc. În rampele interioare de circulație auto ale parcajelor se interzice montarea gurilor de evacuare a fumului.

Art. 123. — Tubulaturile sistemului de evacuare natural-organizată a fumului în caz de incendiu trebuie să respecte următoarele:

a) secțiunea lor va fi egală cu cea a gurilor la care sunt racordate;

b) raportul dintre laturile secțiunii tubulaturilor nu va fi mai mare de 2, inclusiv în cazurile în care se prevăd diafragme interioare locale;

c) conductele verticale de evacuare nu vor avea mai mult de două deviații, iar unghiul acestora față de verticală nu va depăși 20°;

d) lungimea racordurilor orizontale ale tubulaturii de evacuare a fumului nu va depăși 2 metri;

e) în interiorul spațiului care se desfumează tubulaturile trebuie să fie etanșe la foc E 30-o-i, v_e sau h_o .

Art. 124. — Tubulaturile sistemului de evacuare a fumului prin tiraj mecanic trebuie să respecte următoarele:

a) secțiunea lor va fi egală cu cea a gurilor la care sunt racordate;

b) raportul dintre laturile secțiunii tubulaturilor nu va fi mai mare de 2;

c) în interiorul spațiului care se desfumează, tubulaturile trebuie să fie etanșe la foc E 30-o-i, v_e sau h_o .

Art. 125. — Deschiderile de admisie naturală a aerului, atunci când se adoptă, vor avea suprafața minimă de 6 dm² pentru fiecare autoturism în condițiile în care debitul necesar de evacuare a fumului prin tiraj mecanic este de 600 m³/oră și de 9 dm² pentru fiecare autoturism în condițiile în care debitul necesar de evacuare a fumului prin tiraj mecanic este de 900 m³/oră.

Art. 126. — Trecerea tubulaturilor de admisie a aerului și de evacuare a fumului prin alte spații sau compartimente ale parcajului este admisă în condițiile protejării tubulaturilor cu materiale rezistente la foc EI 60.

Art. 127. — Tubulaturile aferente sistemelor de evacuare a fumului prin tiraj natural-organizat (admisiile și evacuări) trebuie să fie independente și separate atât pe fiecare nivel de parcare, cât și pe fiecare compartiment.

Art. 128. — Tubulaturile sistemelor de evacuare a fumului prin tiraj mecanic se pot racorda la canale colectoare verticale, cu condiția ca înălțimea dintre racordurile la canalul colector să fie de cel puțin un nivel al parcajului.

Art. 129. — (1) Canalele verticale de evacuare a fumului în caz de incendiu prin tiraj natural-organizat sau tiraj mecanic vor avea gurile exterioare de evacuare a fumului amplasate la partea superioară a clădirilor supraterane și astfel dispuse încât să se afle în afara zonelor care pot fi incendiate.

(2) Fac excepție gurile exterioare ale tubulaturilor de evacuare a fumului din parcajele subterane tip P1 și P2, care se pot dispune la nivelul terenului, la distanță de minimum 8,00 m față de orice construcție supraterană.

Art. 130. — Între prizele de aer proaspăt și gurile canalelor de evacuare a fumului în exterior trebuie asigurată distanța minimă de 8,00 m. Capetele de evacuare a fumului se recomandă să fie amplasate astfel încât vântul dominant să nu conducă fumul evacuat spre admisiile de aer.

Art. 131. — Instalațiile de ventilare normală a parcajului pot fi utilizate și pentru evacuarea fumului în caz de incendiu, dacă îndeplinesc condițiile specifice ambelor funcțiuni.

SECȚIUNEA a 2-a

Ventilatoare de evacuare a fumului

Art. 132. — (1) Ventilatoarele de evacuare a fumului în caz de incendiu trebuie să fie rezistente la foc, clasa F₄₀₀ 120, conform prevederilor SR EN 12101-3: Sisteme de control al căldurii și al fumului. Partea 3: Specificații pentru ventilatoare de evacuare a căldurii și a fumului.

(2) Atunci când parcajele subterane pentru autoturisme sunt echipate cu instalații automate de stingere a incendiilor tip sprinkler, ventilatoarele de evacuare a fumului în caz de incendiu pot fi rezistente la foc, clasa F₂₀₀ 120, conform SR EN 12101-3: Sisteme de control al căldurii și al fumului. Partea 3: Specificații pentru ventilatoare de evacuare a căldurii și a fumului.

(3) Ventilatoarele de dirijare a fumului dispuse în interiorul parcajului trebuie să fie rezistente la foc, clasa F₃₀₀ 120, conform prevederilor SR EN 12101-3: Sisteme de control al căldurii și al fumului. Partea 3: Specificații pentru ventilatoare de evacuare a căldurii și a fumului.

Art. 133. — Ventilatoarele de introducere a aerului și de evacuare a fumului în caz de incendiu se alimentează din sursa de bază și sursa de rezervă, potrivit prevederilor reglementărilor specifice.

Art. 134. — Pentru a nu fi afectată în caz de incendiu funcționarea ventilatoarelor de evacuare a fumului amplasate în interiorul parcajului, acestea se amplasează la mai mult de 3,00 m de orice autoturism staționat. În cazul în care această condiție nu poate fi respectată, ventilatorul se ecranează cu elemente constructive rezistente la foc EI 60.

Art. 135. — (1) La parcajele subterane de tip P3 și P4, în apropierea rampelor de acces se prevede la nivelul de referință un dispozitiv semnalizat lizibil, astfel încât să fie ușor de reperat atât ziua, cât și noaptea, echipat cu comenzi manuale prioritare, selective pe compartimentele parcajului, care să permită oprirea și repornirea ventilatoarelor de evacuare a fumului.

(2) În cazul în care parcajul este prevăzut cu două sau mai multe astfel de dispozitive, utilizarea unuia dintre dispozitive trebuie să anuleze funcționarea celorlalte.

(3) Pentru parcajele tip P1 și P2, dispozitivul echipat cu comenzi manuale se amplasează în camera de supraveghere a parcajului.

SECȚIUNEA a 3-a

Instalații utilitare

Art. 136. — La parcajele subterane pentru autoturisme este obligatorie alimentarea din două surse de alimentare electrice sau cu motor termic ori combinate, de bază și de rezervă, a următorilor consumatori vitali:

- instalații de detectare și semnalizare a incendiilor;
- instalații de stingere a incendiilor cu apă;
- instalații de evacuare a fumului prin tiraj mecanic;
- mijloace destinate alertării utilizatorilor;
- ascensoare pentru persoane handicapate locomotor;
- ascensoare de pompieri (intervenție în caz de incendiu), atunci când sunt obligatorii;
- platforme elevatoare și ascensoare pentru autoturisme;
- cortine rezistente la foc.

Art. 137. — (1) Alimentarea electrică a consumatorilor vitali se realizează prin două căi distincte de alimentare, protejate împotriva efectelor incendiului.

(2) Cablurile și conductoarele electrice de alimentare montate în interiorul parcajului se protejează cu elemente rezistente la foc EI 60.

Art. 138. — Tabloul electric general al parcajului subteran se amplasează în încăpere distinctă, alcătuită conform prevederilor reglementărilor tehnice de specialitate și compartimentată cu elemente rezistente la foc EI 90. Golul de circulație funcțională

se protejează cu uşă rezistentă la foc EI 90-C cu deschidere spre exteriorul încăperii.

Art. 139. — (1) Parcajele subterane tip P1, P2, P3 și P4 se prevăd cu iluminat de siguranță, alcătuit și realizat potrivit prevederilor reglementărilor tehnice de specialitate aplicabile și prezentului normativ.

(2) Iluminatul de siguranță al căilor de evacuare a utilizatorilor va fi constituit din puncte luminoase dispuse la partea superioară și inferioară a căilor de evacuare, cu funcționare timp de minimum 60 de minute.

(3) Punctele luminoase dispuse la partea superioară se montează la maximum 15,00 m distanță între ele.

(4) Fiecare punct luminos trebuie să aibă un flux luminos de minimum 45 lumeni pe o perioadă de 60 de minute.

(5) Punctele luminoase dispuse la partea inferioară pot fi încastrate în pardoseală, cu condiția respectării rezistenței mecanice necesare, sau pot fi amplasate în apropierea pardoselii.

(6) Punctele luminoase dispuse la partea inferioară care nu se încastrează în pardoseală se dispun la cel mult 0,50 m deasupra pardoselii.

Art. 140. — (1) Numărul echipamentelor și bornelor de reîncărcare a acumulatorilor autoturismelor electrice este limitat la 3 pentru fiecare parcaj.

(2) Numărul de prize electrice pentru încărcarea autoturismelor echipate cu baterii și încărcător intern, fără degajare de hidrogen, nu este limitat.

SECȚIUNEA a 4-a

Ascensoare pentru persoane și pentru marfă, platforme elevatoare și ascensoare pentru autoturisme

Art. 141. — (1) Ascensoarele pentru persoane, pentru marfă, ascensoarele pentru pompieri și elevatoarele trebuie să fie proiectate, construite și instalate conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 439/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a ascensoarelor, cu modificările și completările ulterioare, care transpune în legislația națională Directiva 95/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 1995 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare.

(2) La parcajele subterane cu mai mult de 4 subsoluri este obligatorie prevederea cel puțin a unui ascensor pentru pompieri, ușor accesibil de la nivelul de referință și prevăzut cu apel prioritar pentru pompieri.

(3) La parcajele subterane cu mai mult de 4 niveluri subterane înglobate în clădiri înalte sau foarte înalte, ascensoarele pentru pompieri aferente parcajului se separă de ascensoarele pentru pompieri ale nivelurilor supraterane.

(4) Ascensorul pentru pompieri prevăzut cu puț propriu, separat de restul clădirii cu pereți rezistenți la foc REI 180, va asigura accesul la toate nivelurile subterane și va avea asigurată funcționarea timp de 120 de minute.

(5) Accesurile la ascensorul pentru pompieri se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune și cu uși rezistente la foc EI 90-C.

Art. 142. — (1) Ascensoarele pentru persoane și cele de marfă din parcajele subterane se izolează față de restul parcajului prin pereți rezistenți la foc EI 120.

(2) Golurile de acces se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune și uși EI 90-C pentru parcajele subterane înglobate în subsolurile clădirilor înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate. Golurile de acces se protejează cu încăperi-tampon ventilate în suprapresiune și uși EI 60-C pentru

parcajele subterane înglobate în subsolurile clădirilor care nu sunt înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate.

(3) Ascensoarele pentru marfă nu se amplasează în casele de scări.

Art. 143. — Ascensoarele pentru persoane cu handicap locomotor pot fi utilizate și pentru evacuarea acestora în caz de incendiu, atunci când respectă următoarele condiții:

a) au acces la căile comune de circulație orizontală, la un hol sau o cale de acces directă în exterior;

b) sunt în legătură cu o scară sau o ieșire spre exterior, direct sau prin intermediul unei căi de acces separate (coridor, hol), fără a traversa parcajul;

c) încăperile-tampon de acces la ascensor au suprafața minimă de 5,00 m² și lățimea minimă de 1,50 m;

d) în fața ușilor de palier ale acestor ascensoare se asigură o zonă de așteptare, dimensionată proporțional cu numărul locurilor de parcare pentru persoane cu handicap locomotor, respectiv 2,00 m² pentru un loc de parcare, iar zona de așteptare nu trebuie să blocheze circulația de evacuare spre scară a celorlalți utilizatori;

e) sunt alimentate din sursa de bază și sursa de rezervă;

f) se asigură marcarea și semnalizarea corespunzătoare a ascensoarelor.

Art. 144. — (1) Platformele elevatoare și ascensoarele pentru autoturisme se proiectează și se realizează conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice, respectându-se și următoarele:

a) se montează în puțuri separate de restul clădirii cu pereți rezistenți la foc EI 120;

b) ușile de palier vor fi rezistente la foc EI 90-C;

c) ușile de palier se prevăd cu prag de 2,5 cm sau pardoseala va avea pantă astfel realizată încât să se evite scurgerea lichidelor în puțul platformei elevatoare sau al ascensorului;

d) acționarea instalației de semnalizare a incendiilor din parcaj va comanda automat aducerea platformei elevatoare sau a ascensorului la nivelul de referință.

(2) Se prevăd inscripționări referitoare la obligativitatea opririi motorului după poziționarea autoturismului pe platforma elevatoare sau în ascensor.

Art. 145. — La parcajele subterane prevăzute numai cu platformă elevatoare sau ascensor se prevăd scări pentru intervenție și salvare, minimum una la 500,00 m² de parcaj.

CAPITOLUL X

Instalații de protecție la incendiu

SECȚIUNEA 1

Sisteme de alarmare

Art. 146. — (1) Parcajele subterane de tipul P1, P2, P3 și P4, precum și cele cu mai mult de 4 niveluri subterane, indiferent de numărul locurilor de parcare, se prevăd cu sistem de alarmare a utilizatorilor în caz de incendiu și cu mijloace de alertare, după caz, a operatorului parcajului, serviciilor de securitate la incendiu (prevăzute la art. 13 și 14), precum și a serviciilor pentru situații de urgență.

(2) Alarmarea trebuie să fie audibilă și vizibilă din orice punct al parcajului și al căilor de evacuare.

(3) Parcajele tip P3 și P4, precum și cele cu mai mult de 4 niveluri subterane, indiferent de numărul locurilor de parcare, se prevăd obligatoriu cu mijloace de alertare automată în caz de incendiu a serviciilor de securitate la incendiu.

(4) Legătura telefonică pentru alertarea serviciilor pentru situații de urgență la parcajele P3 și P4, precum și la cele cu mai mult de 4 niveluri subterane se prevede în dispeceratul de

securitate, iar la parcajele de tip P2, în spațiul de supraveghere a parcajului.

(5) Legătura telefonică pentru alertarea serviciilor pentru situații de urgență la parcajele P1 și P2 se prevede conform dispozițiilor stabilite de operatorul parcajului.

Art. 147. — Declanșarea alarmei în parcaj trebuie să acționeze automat:

- deschiderea ieșirilor încuiate din toată parcare;
- afișarea interzicerii accesului autoturismelor în parcaj;
- difuzarea unui mesaj preînregistrat, atunci când parcare este prevăzută cu echipament de sonorizare, fără să afecteze alte spații.

SECȚIUNEA a 2-a

Instalații de detectare și semnalizare a incendiilor

Art. 148. — (1) Parcajele subterane de tipul P1, P2, P3 și P4, indiferent de numărul locurilor de parcare, se echipează cu instalații de detectare și semnalizare a incendiilor, proiectate și realizate conform prevederilor reglementărilor tehnice de specialitate.

(2) Parcajele subterane echipate cu instalații automate de stingere tip sprinkler se prevăd și cu instalații de detectare și semnalizare a incendiilor.

Art. 149. — (1) Instalațiile de detectare și semnalizare a incendiilor se prevăd și cu butoane de semnalizare manuală.

(2) Butoanele de semnalizare manuală se dispun la fiecare nivel de parcare, pe circulațiile pietonale, în apropierea fiecărei scări și lângă ieșirile în exterior.

(3) Butoanele de semnalizare manuală se montează la înălțimea de maximum 1,40 m față de pardoseală și se amplasează în așa fel încât să nu fie blocate prin deschiderea ușilor. Grosimea butoanelor poate depăși suprafața peretelui cu maximum 0,10 m.

Art. 150. — (1) Centralele de semnalizare aferente instalațiilor de detectare-semnalizare trebuie amplasate în dispeceratele de securitate a parcajelor, iar în situația în care dispeceratul nu este obligatoriu, centrala se amplasează într-o încăpere în care este asigurată permanent supravegherea.

(2) Dispeceratul de securitate se prevede cu instalație independentă de ventilare.

Art. 151. — Detectoarele aferente instalației de detectare-semnalizare a incendiilor se repartizează în parcaj, în spațiile tehnice și cele destinate activităților conexe, conform proiectului de specialitate și indicațiilor producătorului.

Art. 152. — (1) Instalația de detectare-semnalizare a incendiilor trebuie să acționeze automat:

- declanșarea alarmei în dispeceratul de securitate;
- dispozitivele de securitate la incendiu în compartimentul sau spațiul în care a izbucnit incendiu;
- punerea în funcțiune a sistemului de evacuare a fumului în compartimentul sau spațiul respectiv;
- declanșarea automată a alarmei în tot parcajul;
- deschiderea ușilor încuiate și a barierelor parcajului.

(2) Se admite o temporizare a acționărilor de maximum 5 minute numai dacă parcare dispune, în timpul prezenței

publicului, de personal pregătit pentru gestionarea directă a alarmei restrânse la nivelul compartimentului în care a izbucnit incendiu.

SECȚIUNEA a 3-a

Instalații de stingere a incendiilor

Art. 153. — (1) La parcajele subterane de tipul P1, P2, P3 și P4, este obligatorie echiparea cu următoarele instalații de stingere a incendiilor:

- hidranți interiori;
- sprinklere;
- perdele de drencere (sprinklere deschise) pentru protecția golurilor rampelor de circulație a autoturismelor între nivelurile parcajului subteran și a golurilor de acces la puțurile platformelor elevatoare, precum și drencere (sprinklere deschise) în tamburii deschiși (atunci când se prevăd);
- coloane uscate, dispuse în casele de scări, la parcajele cu mai mult de două niveluri subterane;
- hidranți exteriori.

(2) Fac excepție de la obligativitatea prevederii instalațiilor automate de stingere a incendiilor tip sprinkler:

- parcajele subterane de tipul P1 și P2 cu maximum două niveluri de parcare, aferente clădirilor de locuit care nu sunt clădiri înalte și foarte înalte sau cu săli aglomerate, prevăzute cu instalație de detectare și semnalizare a incendiilor și instalație de evacuare a fumului prin tiraj mecanic cu debit de 900 m³/h pentru fiecare autoturism;
- parcajele subterane puternic ventilate natural.

Art. 154. — (1) La parcajele subterane cu 4 niveluri și mai mult, indiferent de numărul locurilor de parcare, se asigură, suplimentar, următoarele:

- debitele jeturilor pentru hidranții de incendiu interiori se calculează pentru valorile maxime, prevăzute în standardele SR EN 671-1: Sisteme fixe de luptă împotriva incendiilor. Sisteme echipate cu furtun. Partea 1: Hidranți interiori echipați cu furtunuri semirigide și SR EN 671-2: Sisteme fixe de luptă împotriva incendiilor. Sisteme echipate cu furtun. Partea 2: Hidranți interiori echipați cu furtunuri plate, fără a fi mai mici de 2,5 l/s;
- timpul de funcționare a hidranților interiori de 60 de minute;
- minimum două jeturi în funcțiune simultană care să atingă fiecare punct din suprafața de parcare, indiferent de echiparea cu instalație automată de stingere tip sprinkler, stabilită conform art. 153 alin. (1) lit. b).

(2) La parcajele subterane din categoriile P1, P2, P3 și P4 care nu fac obiectul alin. (1), se asigură minimum două jeturi în funcțiune simultană și timpul de funcționare a hidranților interiori de minimum 10 minute.

(3) La parcajele subterane din categoria P1 și P2 neechipate cu instalație de stingere automată tip sprinkler [conform art. 153 alin. (2)], hidranții interiori trebuie să asigure minimum două jeturi în funcțiune simultană și timpul de funcționare de minimum 30 de minute.

(4) Debitul de calcul pentru hidranții exteriori se asigură în funcție de nivelul de stabilitate la incendiu și de volumul parcajului, astfel:

Nivel de stabilitate la incendiu	Volumul parcajului (m ³)				
	Până la 5.000	5.001 la 15.000	15.001 la 30.000	30.001 la 50.000	Peste 50.000
	Debitul de apă al hidranților exteriori pentru stingerea incendiului (l/s)				
I, II	5	10	15	20	25

(5) La stabilirea debitului de calcul în cazul înglobării parcajelor subterane în clădiri supraterane se ia în calcul debitul cel mai mare normat, respectiv pentru clădirea supraterană sau pentru parcajul subteran.

(6) În toate cazurile timpul teoretic de funcționare a hidranților exteriori este de 180 de minute.

Art. 155. — Instalațiile de stingere a incendiilor prevăzute la parcajele subterane se proiectează, se dimensionează și se alcătuiesc în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice de specialitate.

Art. 156. — Parcajele subterane pentru autoturisme se dotează pe fiecare nivel cu cel puțin următoarele mijloace de primă intervenție în caz de incendiu:

a) stingătoare portative de 6 kg sau 6 litri, corespunzătoare riscurilor de incendiu și dispuse astfel încât să revină câte un stingător la maximum 10 autoturisme;

b) stingătoare transportabile de 50 kg, amplasate astfel încât unui stingător să îi revină maximum 500,00 m² de parcaj;

c) cutii de 100 litri cu nisip și lopată pentru fiecare nivel, dispuse în apropierea fiecărei rampe auto;

d) la dispeceratul de securitate la incendiu sau anexă a acestuia se asigură o rezervă de 10 bucăți stingătoare portative.

Art. 157. — (1) Pentru stingătoarele portative documentele de referință sunt Hotărârea Guvernului nr. 584/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a echipamentelor sub presiune, cu modificările și completările ulterioare, care transpune Directiva 97/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 mai 1997 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele sub presiune, și SR EN 3 (cu părțile sale).

(2) Pentru stingătoarele mobile cu încărcătura nominală de 50 kg/l documentul de referință este SR EN 1866-1: Stingătoare mobile de incendiu. Partea 1: Caracteristici, performanțe și metode de încercare.

(3) Stingătoarele trebuie să fie certificate conform legii.

Art. 158. — Parcajele subterane trebuie să aibă asigurată o rezervă de minimum 2% din numărul de capete sprinkler cu care este echipat nivelul subteran cu cel mai mare număr de autoturisme, dar minimum 25 de bucăți.

CAPITOLUL XI Intervenție

Art. 159. — Accesul pentru intervenție în caz de incendiu trebuie asigurat pe cel puțin un drum carosabil care să permită circulația autospecialelor de intervenție.

Art. 160. — Conformarea construcției parcajului subteran trebuie să fie realizată astfel încât să se asigure accesuri și trasee de intervenție în interior, ușor de recunoscut și corespunzător alcătuite, echipate și marcate.

Art. 161. — Căile de acces și circulațiile interioare funcționale ale parcajului subteran vor fi menținute permanent în stare de utilizare, astfel încât în caz de necesitate să poată fi utilizate de către serviciile de intervenție pentru situații de urgență.

CAPITOLUL XII Marcaje

Art. 162. — Pentru recunoașterea ușoară și utilizarea căilor de evacuare în caz de incendiu, pe traseele acestora se prevăd indicatoare și marcaje vizibile.

Art. 163. — Pe ușile care nu servesc la evacuarea utilizatorilor parcajului se inscripționează în limbile română și engleză cuvintele „FĂRĂ IEȘIRE”.

Art. 164. — Locurile de parcare a autoturismelor se marchează și se numerotează vizibil pe pardoseală și se semnalizează cu indicatoare de orientare.

Art. 165. — Se prevăd indicatoare rutiere pentru circulația autoturismelor, montate la partea superioară și inferioară a căilor de circulație din parcaj și indicatoare de evacuare pentru utilizatori, conform prevederilor SR ISO 3864-1,2,3, SR ISO 6309 sau ale reglementărilor echivalente în statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 166. — În apropierea ieșirilor și a accesurilor la scările de evacuare se afișează interdicții generale, planuri de evacuare și instrucțiuni de urmat în caz de incendiu.

CAPITOLUL XIII Exploatare

Art. 167. — Proprietarii, operatorii și utilizatorii parcajelor, după caz, au obligația:

a) îndeplinirii prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea activității de apărare împotriva incendiilor pentru asigurarea securității la incendiu a parcajului subteran;

b) întreținerii în permanentă stare de funcționare, cu asigurarea fiabilității și eficienței necesare, a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor și a instalațiilor aferente parcajului subteran, conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

Art. 168. — Lucrările de întreținere și reparații ale parcajului care conduc la creșterea riscului de incendiu în parcaj, cum sunt utilizarea focului deschis sau a unei surse de căldură, întreruperea unor circuite sau golirea unor instalații etc., se realizează numai de către personal calificat și instruit potrivit reglementărilor specifice, după luarea măsurilor de protecție necesare și obținerea, dacă este cazul, a permisului de lucru cu foc deschis, eliberat de persoanele nominalizate de operatorul parcajului.

Art. 169. — (1) Instalațiile electrice, instalațiile de ventilație, sistemele de evacuare a fumului în caz de incendiu, ascensoarele, platformele elevatoare, dispozitivele și instalațiile de protecție la incendiu, precum și elementele și dispozitivele constructive de securitate la incendiu (compartimentări, separări, treceri prin elemente rezistente la foc, protecții ale golurilor de circulație funcțională etc.) se verifică, se testează și se întrețin periodic de către persoane fizice sau juridice atestate conform legii, în scopul asigurării menținerii lor în funcțiune la parametrii proiectați.

(2) Datele relevante se consemnează în registrul de control al instalațiilor respective, potrivit prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

(3) La parcajele tip P2, P3 și P4 se realizează teste de funcționare cel puțin semestrial, iar la parcajele tip P1 cel puțin o dată pe an.

Art. 170. — Verificările și controalele instalațiilor de protecție împotriva incendiilor se fac conform reglementărilor specifice de către persoane fizice și juridice atestate conform legii.

Art. 171. — Ventilatoarele de evacuare a fumului în caz de incendiu, de regulă, se testează semestrial, iar celelalte elemente (clapete, voleți) se testează anual.

Art. 172. — (1) În încăperile-tampon nu sunt admise depozitarea materialelor și amplasarea tablourilor sau dulapurilor electrice.

(2) Se interzice blocarea sau reducerea gabaritului de trecere cu obiecte sau materiale a scărilor, coridoarelor, holurilor de evacuare și a încăperilor-tampon.

Art. 173. — Planurile de evacuare a utilizatorilor în caz de incendiu se întocmesc și se afișează pentru fiecare nivel al parcajului conform Normelor generale de apărare împotriva incendiilor, aprobate cu Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 163/2007.

CAPITOLUL XIV
Referințe tehnice și legislative

1. Standarde

Nr. crt.	Standarde	Denumirea
1.	SR EN 50073:2002	SR EN 50073:2002 Recomandări pentru alegerea, instalarea, utilizarea și întreținerea aparaturii pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile și a oxigenului
2.	SR EN 12101-3:2003 SR EN 12101-3:2003/AC: 2005	SR EN 12101-3:2003 Sisteme de control al căldurii și al fumului. Partea 3: Specificații pentru ventilatoare de evacuare a căldurii și a fumului SR EN 12101-3:2003/AC:2005 Sisteme de control al căldurii și al fumului. Partea 3: Specificații pentru ventilarea fumului și degajărilor de căldură
3.	SR EN 671-1:2002 SR EN 671-1:2002/AC:2003	SR EN 671-1:2002 Sisteme fixe de luptă împotriva incendiilor. Sisteme echipate cu furtun. Partea 1: Hidranți interiori echipați cu furtunuri semirigide SR EN 671-1:2002/AC:2003 Sisteme fixe de luptă împotriva incendiilor. Sisteme echipate cu furtun. Partea 1: Hidranți interiori echipați cu furtunuri semirigide
4.	SR EN 671-2:2002 SR EN 671-2:2002/A1:2004	SR EN 671-2:2002 Sisteme fixe de luptă împotriva incendiilor. Sisteme echipate cu furtun. Partea 2: Hidranți interiori echipați cu furtunuri plate SR EN 671-2:2002/A1:2004 Instalații fixe de luptă împotriva incendiului. Sisteme echipate cu furtun. Partea 2: Hidranți de perete cu furtun plat
5.	SR EN 1866-1:2008	SR EN 1866-1:2008 Stingătoare mobile de incendiu. Partea 1: Caracteristici, performanțe și metode de încercare
6.	SR ISO 3864-1:2009 SR ISO 3864-2:2009 SR ISO 3864-3:2009	ISO 3864-1:2009 Simboluri grafice. Culori și semne de securitate. Partea 1: Principii de proiectare pentru semne de securitate în locurile de muncă și în zonele publice ISO 3864-2:2009 Simboluri grafice. Culori și semne de securitate. Partea 2: Principii de proiectare pentru etichetarea de securitate a produselor ISO 3864-3:2009 Simboluri grafice. Culori și semne de securitate. Partea 3: Principii de proiectare pentru semne de securitate în locurile de muncă și în zonele publice
7.	SR ISO 6309:1998	SR ISO 6309:1998 Protecția împotriva incendiilor. Indicatoare de securitate
8.	SR EN 3	SR EN 3-6: 1997/A1:2002 ver. eng. Stingătoare de incendiu portative. Partea 6: Mod de evaluare a conformității stingătoarelor de incendiu portative conform EN 3 partea 1 până la partea 5 SR EN 3-3:1997 Stingătoare de incendiu portative. Construcție, rezistență la presiune, încercări mecanice SR EN 3-6:1997 Stingătoare de incendiu portative. Partea 6: Mod de evaluare a conformității stingătoarelor portative cu EN 3 partea 1 până la partea 5 SR EN 3-8:2007 ver. eng. Stingătoare de incendiu portative. Partea 8: Cerințe suplimentare față de EN 3-7 pentru construcție, rezistență la presiune și încercări mecanice pentru stingătoarele care au presiunea maximă admisă egală cu sau mai mică de 30 bari

Nr. crt.	Standarde	Denumirea
		<p>SR EN 3-9:2007 ver. eng. Stingătoare de incendiu portative. Partea 9: Cerințe suplimentare față de EN 3-7 pentru rezistența la presiune a stingătoarelor cu CO2</p> <p>SR EN 3-7+A1:2007 Stingătoare de incendiu portative. Partea 7: Caracteristici, performanțe și metode de încercare</p> <p>SR EN 3-9:2007/AC:2008 Stingătoare de incendiu portative. Partea 9: Cerințe suplimentare față de EN 3-7 pentru rezistența la presiune a stingătoarelor cu CO2</p> <p>SR EN 3-8:2007/AC:2008 Stingătoare de incendiu portative. Partea 8: Cerințe suplimentare față de EN 3-7 pentru construcție, rezistență la presiune și încercări mecanice pentru stingătoarele care au presiunea maximă admisă egală cu sau mai mică de 30 bari</p>

2. Legislație

Nr. crt.	Acte legislative	Publicația
1.	Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 24 ianuarie 1995
2.	Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată	Republicare în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 20 iulie 2007
3.	Hotărârea Guvernului nr. 796/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 4 august 2005
4.	Regulamentul privind clasificarea și încadrarea produselor pentru construcții pe baza performanțelor de comportare la foc, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului de stat, ministrul administrației și internelor, nr. 1.822/394/2004, cu modificările și completările ulterioare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 27 ianuarie 2005
5.	Norme generale de apărare împotriva incendiilor, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 163/2007	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 29 martie 2007
6.	Directiva 97/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 mai 1997 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele sub presiune Hotărârea Guvernului nr. 584/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a echipamentelor sub presiune, cu modificările și completările ulterioare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 6 mai 2004
7.	Directiva 95/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 1995 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare Hotărârea Guvernului nr. 439/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a ascensoarelor, cu modificările și completările ulterioare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 13 mai 2003